

Αγωνιστική Συσπείρωση

Νέας Σμύρνης

ΠΡΟΤΑΣΗ

για το «νέο σχολείο», το σχολείο των αναγκών μας και το πρόγραμμα δράσης

Κυριακή 8 Μάη, ψηφίστηκε το ασφαλιστικό – φορολογικό, Δευτέρα 9 Μάη πήγε η κυβέρνηση στο Eurogroup όπου συμφώνησε σε όλα όσα της υπαγόρευσαν οι δανειστές. Συμφώνησε και ψήφισε τη θεσμοθέτηση ενός σκληρού μηχανισμού αυτόματης περικοπής δαπανών, δηλαδή μισθών και συντάξεων, σε περίπτωση απόκλισης από το στόχο του 3,5% πλεονάσματος το 2018 και νέα σκληρά φορολογικά μέτρα. Ο «αυτόματος κόφτης» μισθών, συντάξεων και κοινωνικών δαπανών χωρίς την –έστω τυπική- έγκριση του κοινοβουλίου, είναι –εκτός των άλλων και-ένας «αυτόματος κόφτης» της δημοκρατίας. Με την «Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ», που είναι το νέο Υπερταμείο ιδιωτικοποίησης της δημόσιας περιουσίας, παραχωρείται η δημόσια περιουσία για 99 χρόνια με στόχο να ξεπουληθεί για να πληρώνεται το χρέος. Τα νέα «προαπαιτούμενα» που ψηφίστηκαν στη συνέχεια για την «απελευθέρωση» της δόσης του Ιουνίου, ήταν η παράδοση όλων των κόκκινων δανείων στα αρπακτικά των funds και η ασυλία των μελών του ΔΣ του Υπερταμείου Ξεπουλήματος της Δημόσιας Περιουσίας απέναντι στο νόμο, το ξεπούλημα του Ελληνικού κα. Και το βαρέλι δεν έχει πάτο...Το φθινόπωρο, ξέρουμε από τώρα ότι έρχεται καταιγίδα συρρίκνωσης των εργασιακών και συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Σε αυτό το ζοφερό τοπίο, πρέπει να εντάξουμε και την υπουργική απόφαση για το «νέο» δημοτικό σχολείο του Ν. Φίλη, η οποία υπογράφηκε στις 26 Απρίλη και έγινε ΦΕΚ στις 11 Μάη. Πρόκειται για ένα μηχανισμό εξοικονόμησης και δημοσιονομικής προσαρμογής του δημόσιου σχολείου στη μνημονιακή πολιτική της κοινωνικής λεηλασίας.

Η υπουργική απόφαση στοχεύει αποκλειστικά και μόνο σε εξοικονόμηση χρημάτων, αφαίρεση θέσεων εργασίας και οριστικές απολύσεις αναπληρωτών. Πάνω από **10.000 λιγότερες θέσεις εκπαιδευτικών** υπολογίζει ότι χρειάζεται το Υπουργείο Παιδείας με αυτές τις ρυθμίσεις!

Με το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα στην ουσία επιδιώκονται δυο στόχοι:

- α)** να μειωθεί το εκπαιδευτικό προσωπικό που είναι αναγκαίο μέσω της μείωσης των ωρών λειτουργίας του σχολείου και μέσω της μείωσης των ωρών διδασκαλίας των διδακτικών αντικειμένων.
- β)** να σταματήσει να είναι αυστηρά καθορισμένα το διδακτικό αντικείμενο και ποιος διδάσκει, ώστε να λειτουργεί το σχολείο με ό,τι περισσεύει στα πλαίσια της περιφέρειας με αποκλειστικό γνώμονα τη μείωση των δαπανών.

Αν εφαρμοστούν αυτά, από το Σεπτέμβρη:

- α)** χιλιάδες αναπληρωτές συνάδελφοι δε θα προσληφθούν ξανά μια και το νέο σχολείο δε θα τους «χωράει».
- β)** θα έχουμε ντόμινο υπεραριθμίων μονίμων και υποχρεωτικές μετακινήσεις
- γ)** θα έχουμε εκπαιδευτική και παιδαγωγική αποσάρθρωση.

Να μην έχουμε καμιά αυταπάτη! Καμιά παιδαγωγική και εκπαιδευτική πρόοδο δεν επιφέρει το νέο πρόγραμμα! Απλώς, μπήκαν στο ζύγι τα εναπομείναντα κονδύλια του ΕΣΠΑ και η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ και η «μπίλια» έकाστε στο βωρο για όλες τις τάξεις και στις συγκεκριμένες ώρες για κάθε διδακτικό αντικείμενο. Μέχρι εκεί μάλλον, υπολόγισε το Υπουργείο ότι βγαίνουν τα νούμερα!

Είναι φανερό ότι ο Φίλης υλοποιεί μια ακόμα –προς το χειρότερο πάντα-εκδοχή του φτηνού ευέλικτου, κατακερματισμένου σχολείου της αγοράς της Διαμαντοπούλου και του Αρβανιτόπουλου, που πετάει σαν συμμένη λεμονόκουπα τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων και τους δασκάλους/νηπιαγωγούς, ώστε να ταιριάζει με τις ανάγκες των περικοπών και των μνημονίων! Το σχολείο αυτό, όποιο όνομα κι αν έχει, «γεμίζει» με ό,τι είναι διαθέσιμο από διδακτικά αντικείμενα και προσωπικό ανάλογα με τις πιστώσεις ΕΣΠΑ και τον κρατικό προϋπολογισμό. Βασίζεται στην ελαστική εργασία σε βάρος της μόνιμης και σταθερής.

Αυτές οι επιλογές εξυπηρετούν αποκλειστικά και μόνο την οριστική απόλυση αντίστοιχου αριθμού συναδέλφων μέσα από τον περιορισμό των προσλήψεων αναπληρωτών. Εξυπηρετούν δηλαδή την αδιέξοδη μνημονιακή λιτότητα. Η πολιτική αυτή αδυνατεί να αντιμετωπίσει την πολλαπλή κρίση του σχολείου, ενώ

ταυτόχρονα οδηγεί στο αδιέξοδο χιλιάδες νέους ανθρώπους και βαθαίνει το φαύλο κύκλο: λιτότητα, κρίση και πάλι λιτότητα και πάλι κρίση, ξανά και ξανά...

- Η υπουργική απόφαση για τον «Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου», **απέδειξε με τον πιο εμφατικό και τραγικό τρόπο τον προσχηματικό χαρακτήρα του «εθνικού διαλόγου για την παιδεία»**. Απέδειξε ότι ο μόνος διάλογος που έκανε η κυβέρνηση για την Παιδεία ήταν διάλογος με τον ΟΟΣΑ και τους εκπροσώπους της ΕΕ και του ΔΝΤ.

- **Βασικό κριτήριο της κυβέρνησης για την εφαρμογή του «νέου» σχολείου είναι οι μνημονιακές οικονομικές δεσμεύσεις**. Δηλαδή οι σφοδρές περικοπές σε σχολεία, εκπαιδευτικούς, μαθητές και χρηματοδότηση. Κριτήριό τους δεν είναι οι ανάγκες των μαθητών, αλλά οι ανάγκες των δανειστών. Κριτήριό τους δεν είναι η σταθερή εργασία, αλλά η εργασιακή ευελιξία και ομηρία. **Χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφοί μας, οδηγούνται στο δρόμο της ανεργίας, μετά από χρόνια δουλειάς στο δημόσιο σχολείο.**

Η πολιτική αυτή αδυνατεί να αντιμετωπίσει την κρίση του σχολείου, γιατί οδηγεί απλά στις απολύσεις αντί να οδηγήσει στην αξιοποίηση των συναδέλφων μας:

- για να αναμετρηθεί το δημόσιο σχολείο με την **σχολική αποτυχία** σημαντικών μερίδων των μαθητών (με την δημιουργία δομών έγκαιρης διάγνωσης του κινδύνου της σχολικής αποτυχίας και κοινωνικές και εκπαιδευτικές παρεμβάσεις για την αποτροπή της)
- για να αντιπαλέψει το δημόσιο σχολείο την **παραπαιδεία** στον τομέα της γλωσσομάθειας
- για να λειτουργήσει ικανοποιητικά η **ειδική αγωγή** (με τη με την στελέχωση των ειδικών σχολείων, των τμημάτων ένταξης, της παράλληλης στήριξης και των διαγνωστικών δομών έτσι ώστε να τερματιστούν οι καθυστερήσεις χρόνων, που παραλύουν τη λειτουργία της ειδικής αγωγής),
- για να προσφέρει εμπειρίες αισθητικής απόλαυσης και καλλιτεχνικής δημιουργίας όπως και εμπειρίες αξιοποίησης των νέων τεχνολογιών (με τη θεσμοθέτηση της **εργαστηριακής διδασκαλίας** κάποιων μαθημάτων από δύο συνεργαζόμενους εκπαιδευτικούς αντί των περιθωριοποιημένων μαθημάτων αισθητικής αγωγής και υπολογιστών)
- για να γενικεύσει τη **δίχρονη προσχολική αγωγή**
- για να σταματήσει την άδικη εργασιακή περιπλάνηση των εκπαιδευτικών .

Τι σχολείο διεκδικούμε;

Το επόμενο διάστημα το μνημονιακό πλαίσιο θα γίνει ακόμα πιο ασφυκτικό. Πρέπει να πάρουμε καθαρή θέση στο ερώτημα:

Θα περιορίσουμε τις διεκδικήσεις μας διαχειριζόμενοι τις περικοπές, θα περιορίσουμε τις διεκδικήσεις μας στα πλαίσια του ΕΣΠΑ και των απαιτήσεων του ΟΟΣΑ; Ή θα διεκδικήσουμε τώρα ένα σχολείο ζωντανό, δημιουργικό, ένα σχολείο της μορφωτικής ισότητας και της κριτικής σκέψης, ένα σχολείο που απαιτεί χρηματοδότηση στο ύψος του 15% για την παιδεία.

Υποστηρίζουμε ότι, **σήμερα**, χρειαζόμαστε ένα νέο μορφωτικό/κοινωνικό σχέδιο για το δημόσιο δωρεάν σχολείο - αναπόσπαστο τμήμα μιας συνολικότερης στρατηγικής ριζικής κοινωνικής και εκπαιδευτικής χειραφέτησης. Η διατύπωση προτάσεων για το μετασχηματισμό του σχολείου στα πλαίσια ενός ευρύτερου κινήματος, αποβλέπει, πέρα από τους μακροπρόθεσμους στόχους, **άμεσα, να μειωθεί η συμβολή της εκπαίδευσης στην αναπαραγωγή των ταξικών/κοινωνικών ανισοτήτων και να αμφισβητηθεί έμπρακτα η αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας μέσα από το σχολικό θεσμό.**

Σήμερα, ο αγώνας για ένα σχολείο των αναγκών μας, ακόμα και η διεκδίκηση ενός στοιχειώδους αιτήματος στα πλαίσια του σημερινού σχολείου, συνδέεται άμεσα με τον αγώνα ενάντια στο μνημονιακό καθεστώς, με την ανάγκη ενός ευρύτατου μετώπου ρήξης και σύγκρουσης με την ΕΕ, το ΔΝΤ και τις μνημονιακές κυβερνήσεις, με τον αγώνα για την ανατροπή των μνημονίων της λιτότητας και των περικοπών, για μια άλλη, φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση. Γιατί, το δημόσιο σχολείο δεν μπορεί να είναι ούτε φτηνό, ούτε ευέλικτο εργασιακά, ούτε αγοραίο, ούτε κατακερματισμένο. Οι κεντρικές επιλογές της νεοφιλελεύθερης πολιτικής είναι η απαλλαγή του κράτους από τις δαπάνες για την εκπαίδευση, η ευέλικτη σχέση υποταγής της εκπαίδευσης στην αγορά εργασίας, ο ανταγωνισμός των σχολικών μονάδων – των εκπαιδευτικών – των μαθητών, η δημιουργία μηχανισμών συγκρισιμότητας και κατάταξης, η διαφοροποίηση προγραμμάτων και σχολείων.

Η δημόσια εκπαίδευση βρίσκεται σε τροχιά αποδόμησης.

Απέναντι σε αυτή τη δραματική κατάσταση, το εκπαιδευτικό κίνημα ορθώνει άμεσες διεκδικήσεις. Ξεχωρίζουμε τρεις: Τους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών ώστε να καλυφθεί το τεράστιο κενό που δημιούργησαν οι 10.000 περίπου συνταξιοδοτήσεις και οι αντίστοιχοι μηδενικοί διορισμοί (μόλις 278) της τελευταίας εξαετίας.

Το κρατικό πρόγραμμα σίτισης και περίθαλψης σε όλα τα σχολεία, ώστε να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα φτωχοποίησης των μαθητών μας που ολοένα και οξύνονται.

Την άμεση κατάργηση ολόκληρου του νομοθετικού πλαισίου για την αξιολόγηση το οποίο έχει παγώσει κάτω από την πίεση του εκπαιδευτικού κινήματος, είναι όμως εν πλήρη ισχύ, έτοιμο ανά πάσα στιγμή να ενεργοποιηθεί.

Στα παραπάνω θα πρέπει να προσθέσουμε το στοιχειώδες αίτημα της κοινωνικής ασφάλισης, που μεταξύ άλλων σημαίνει να αποχωρούμε από την εργασία σε ένα λογικό όριο ηλικίας με αξιοπρεπείς όρους ασφάλισης και περίθαλψης.

Όμως, οι συλλογικότητες και τα σωματεία της εκπαίδευσης δεν πρέπει να ασχολούνται μόνο με τους όρους της εργασίας, αλλά και με το περιεχόμενό της και με τη διάρθρωσή της. Το εκπαιδευτικό κίνημα, πληρώνει την ολιγωρία αλλά και τη διστακτικότητά του να διαμορφώσει με συλλογικές και μαζικές διαδικασίες ένα συγκεκριμένο και ολοκληρωμένο μορφωτικό σχέδιο για το σχολείο. Η αναγκαιότητα ενός τέτοιου σχεδίου και η ανάπτυξη αγώνων για τη διεκδίκησή του γίνεται σήμερα πιο ορατή από ποτέ.

Ένα σχολείο που στο κέντρο του βρίσκεται η «παιδαγωγική σχέση».

Το σχολείο του ΕΣΠΑ της Διαμαντοπούλου είναι ένα σχολείο της κατακερματισμένης γνώσης, του διασπασμένου χρόνου, της εντατικής ποσότητας, της κυριαρχίας της λειτουργικής διδακτικής πάνω στην παιδαγωγική, των αποσπασματικών αντικειμένων και της αντιπαράθεσης «επιστημονικών ικανοτήτων» και προσόντων. Είναι το σχολείο της γυμνασιοποίησης. Το σχολείο Φίλη γενικεύει τα παραπάνω χαρακτηριστικά. Απέναντι στο διαφοροποιημένο, ανταγωνιστικό, αυτοχρηματοδοτούμενο, σχολείο της ημικατάρτισης για όσους αντέξουν, το οποίο προωθείται (ας μην ξεχνάμε τις δηλώσεις Λιάκου περί αυτονομίας των προγραμμάτων και της χρηματοδότησης) ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΤΟΥΜΕ την ενιαία, δημόσια, δωρεάν παιδεία για όλους.

Απέναντι στο μνημονιακό σχολείο σε όλες τις μορφές και εκδοχές του (κλασσικό, σχολείο Διαμαντοπούλου, σχολείο Φίλη) και διεκδικούμε το ενιαίο δημόσιο δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο. Το σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών.

- Ένα σχολείο με ενιαία προσέγγιση για τη γνώση – την τέχνη – και την τεχνική.
- Με στόχο τη βαθιά και ολοκληρωμένη γνώση, την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης κόντρα στη λογική των δεξιοτήτων και τον κατακερματισμό της γνώσης.
- Με την παιδαγωγική λογική της ενιαίας διδασκαλίας, με ενιαίο πρόγραμμα και ενσωμάτωση όλων των αντικειμένων σε αυτό, με μορφές συνεργασίας, συνδιδασκαλίας, με αντισταθμιστική εκπαίδευση (ενισχυτική διδασκαλία, Τάξεις υποδοχής, Τμήματα Ένταξης, παράλληλη στήριξη). Με τη λειτουργία δημιουργικών δραστηριοτήτων (χορωδία, αθλητική, εικαστική, θεατρική ομάδα, εργαστήριο πληροφορικής κ.ά.) ώστε να καλύπτονται ολόπλευρα οι ανάγκες των μαθητών.
- Ένα σχολείο που το παιδί δεν αντιμετωπίζεται ως ένας κουβάς τον οποίο θα «γεμίσουμε» με εξειδικευμένες γνώσεις, που έχει στο κέντρο του το παιδί, τις ανάγκες του και τους στόχους της αγωγής του.
- Ένα σχολείο, στο οποίο σε κάθε τμήμα αντιστοιχεί ένας/μία υπεύθυνος δάσκαλος/α και σε κάθε τμήμα του ολόημερου επίσης το ίδιο, σε κάθε τμήμα, στο βασικό πρόγραμμα υπάρχουν ώρες ελεύθερων δράσεων. Όπου το Ολοήμερο πρόγραμμα να διαμορφώνεται έτσι ώστε να σπάει την αγορά εκπαιδευτικών υπηρεσιών, αφού θα προσφέρονται δωρεάν.

Γι αυτό το σχολείο, οι μαζικοί διορισμοί είναι προϋπόθεση και όλοι οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται σήμερα στο σχολείο, όλων των κλάδων, μόνιμοι και αναπληρωτές είναι απαραίτητοι, όπως επίσης και αρκετές χιλιάδες αδιόριστων ακόμα. Αν μάλιστα συνυπολογίσουμε την απαίτηση για ενισχυτική διδασκαλία, τμήματα υποδοχής κλπ. τότε οι ανάγκες για εκπαιδευτικό προσωπικό είναι ακόμα μεγαλύτερες. Αυτή η θέση έρχεται σε κάθετη αντίθεση με το μνημονιακό σχολείο σε όλες τις μορφές του.

Από την αντίπερα όχθη βρίσκεται και το «νέο σχολείο» του Φίλη.

Η Υ.Α. για το «ενιαίου τύπου σχολείο», δημιουργεί εκτός των άλλων το εύφορο έδαφος για τη διάλυση του συλλογικού υποκειμένου που μπορεί να διεκδικήσει και να πετύχει αυτές τις αλλαγές. Προωθεί ένα γενικευμένο ανταγωνισμό μεταξύ των εκπαιδευτικών με πολλές και ασύμμετρες πλευρές: ανταγωνισμός μέσα στους συλλόγους διδασκόντων για τη διαμόρφωση του ωρολογίου προγράμματος, ανταγωνισμός ανάμεσα στους κλάδους, ανταγωνισμός παλαιών και νέων συναδέλφων. Αν επικρατήσει αυτή η λογική, τότε βαδίζουμε προς τη διάλυση και την υποταγή του σώματος των εκπαιδευτικών και επομένως της εκπαίδευσης στις απαιτήσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Σε αντίθεση με τη λογική του ανταγωνισμού, υπερασπιζόμαστε την ενότητα των εκπαιδευτικών και των εργασιακών τους δικαιωμάτων. Υπερασπιζόμαστε τα επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν από το βασικό

πτυχίο. Όλοι μαζί, δάσκαλοι, γυμναστές, μουσικοί, ξένων γλωσσών, πληροφορικοί, εικαστικοί, θεατρολόγοι, διαφυλάσσουμε την ενότητά μας και απορρίπτουμε συντεχνιακές λογικές σε βάρος κλάδων.

Επειδή θέλουμε και οραματιζόμαστε :

- Να απαλλάξουμε τους γονείς από τα έξοδα της παραπαιδείας (φροντιστηριακά μαθήματα, ξένες γλώσσες, αθλήματα) και τους μαθητές από τις απογευματινές υποχρεώσεις.
- Να εξασφαλίσουμε όχι μόνο την τυπική, αλλά και την ουσιαστική ισοτιμία στην προσχολική αγωγή.
- Να εισαχθούν τα παιδιά στον κόσμο της καλλιτεχνικής απόλαυσης και δημιουργίας.
- Να εξοικειωθούν τα παιδιά στη μορφωτική χρήση των νέων τεχνολογιών.
- Να δώσουμε τη μάχη της σχολικής επιτυχίας για όλους με τις δομές εκείνες που θα προσφέρουν δυνατότητες έγκαιρης διάγνωσης κινδύνων σχολικής αποτυχίας και θα προτείνουν ουσιαστικές κοινωνικές και εκπαιδευτικές παρεμβάσεις για την αντιμετώπισή τους.
- Να λειτουργήσουν όλες οι μορφές Ειδικής Αγωγής στο δημόσιο σχολείο (ειδικό σχολείο, τμήματα ένταξης και παράλληλη στήριξη).

Γι αυτό, αγωνιζόμαστε για:

- Άμεση απόσυρση της Υπουργικής απόφασης για το ωρολόγιο πρόγραμμα του σχολείου και όλων των εγκυκλίων και τροπολογιών για τα νηπιαγωγεία και την ειδική αγωγή.
- Μαζικούς, μόνιμους διορισμούς για την κάλυψη όλων των αναγκών. Διορισμός των αναπληρωτών – κανέναν/καμιά συνάδελφο να μην χάσει τη δουλειά του.
- Δημιουργία οργανικών θέσεων για τις υπάρχουσες ειδικότητες εκπαιδευτικών.
- Καμία μετακίνηση εκπαιδευτικού.
- Να γίνουν αποδεκτές όλες οι αιτήσεις εγγραφής μαθητών στο ολοήμερο, χωρίς όρους και προϋποθέσεις (εργαζόμενοι γονείς κλπ.). Να λειτουργήσει στα δημοτικά σχολεία η πρωινή ζώνη, όπου υπάρχουν αιτήσεις.
- Να διδάσκεται η β' ξένη γλώσσα χωρίς τον περιορισμό της «πλειοψηφίας του τμήματος» και με ελάχιστο αριθμό για τη συγκρότηση τμήματος τους 7 μαθητές.
- Υπερασπιζόμαστε τα επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν από το βασικό πτυχίο. Υπερασπιζόμαστε την ενότητα των εκπαιδευτικών και των εργασιακών τους δικαιωμάτων.
- Αγωνιζόμαστε για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και ενιαίο δημόσιο δωρεάν υποχρεωτικό δωδεκάχρονο σχολείο, για το σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών.

Λέμε όχι στο μνημονιακό σχολείο είτε με την παλιά είτε με τη νέα του μορφή. Όχι στο φθινό και ευέλικτο σχολείο της αγοράς, του κατακερματισμού της γνώσης και των αντικειμένων, των ταξικών φραγμών.

Το σχολείο που διεκδικούμε δε χρειάζεται τα 7ωρα για να δουλεύουν όλοι.

Χρειάζεται :

- μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα στους 20 και καμιά κατάργηση τμήματος
- Επανίδρυση και λειτουργία των θεσμών της αντισταθμιστικής εκπαίδευσης (ενισχυτική διδασκαλία, τάξεις υποδοχής, τμήματα ένταξης, παράλληλη στήριξη).
- Λειτουργία δημιουργικών δραστηριοτήτων (χορωδία, αθλητική, εικαστική, θεατρική ομάδα, εργαστήριο πληροφορικής κ.ά.) ώστε να καλύπτονται ολόπλευρα οι ανάγκες των μαθητών και όλοι οι εκπαιδευτικοί να μείνουν στο σχολείο χωρίς μετακινήσεις και να αποκτούν ουσιαστική σχέση με αυτό και με τους μαθητές του.
- κρατική χρηματοδότηση κόντρα στα Μνημόνια, τα ΕΣΠΑ, τις χορηγίες, την επιβάρυνση των γονέων.

Πρόγραμμα δράσης

Η επόμενη σχολική χρονιά πρέπει να ξεκινήσει με κινητοποιήσεις διάρκειας, με επαναλαμβανόμενες μορφές, με εβδομάδες δράσης, καταλήψεις και πολύμορφες πρωτοβουλίες. Το μοναδικό κριτήριο για να προχωρήσουμε είναι οι αποφάσεις να παίρνονται από τις ίδιες τις Γενικές μας Συνελεύσεις.

Προτείνουμε:

Στις αρχές Σεπτέμβρη (1 έως 8 Σεπτέμβρη) πραγματοποιούνται ΓΣ και ολομέλεια προέδρων.

Η 85^η ΓΣ της ΔΟΕ αποφασίζει και εισηγείται στις ΓΣ απεργιακές κινητοποιήσεις διάρκειας το Σεπτέμβρη: Να μην ανοίξουν τα σχολεία την πρώτη εβδομάδα της σχολικής χρονιάς (11 με 15), με διαδηλώσεις καταλήψεις τοπικές δράσεις και συστράτευση με τη δευτεροβάθμια, με γονείς μαθητές.

Να ακολουθήσει νέος κύκλος Γενικών Συνελεύσεων με νέα εισήγηση για αγωνιστική και απεργιακή κλιμάκωση. Η πρόταση αυτή θα κατατεθεί στις γενικές συνελεύσεις του Σεπτέμβρη ως εισήγηση του συνεδρίου και θα επικυρωθεί ή όχι από την ολομέλεια προέδρων με βάση πάντα τις αποφάσεις των γενικών μας συνελεύσεων.